

Проблеми та методи удосконалення дистанційної освіти в Україні

Тарас Генчев

здобувач IV курсу, гр. МА-20,
ВНЗ «Університету економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: HенчевТО@krok.edu.ua

Віктор Алькема

науковий керівник, завідувач кафедри Управлінських технологій,
ВНЗ «Університету економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: alkema@krok.edu.ua,
ORCID: 0000-000307735336

Актуальність дослідження: Стрімкий розвиток інформаційних технологій та перехід на дистанційну форму навчання підвищив актуальність модернізації системи безперервної освіти оскільки в умовах військового часу, «блекаутів», ця форма навчання є найбільш доступною та зручною для студентів та учнів. При переході на дистанційну форму освіти, ми всі стикнулись з проблемою невідповідності нашої системи освіти до такого формату. Не була готова не тільки система, але й самі її учасники. Проте через деякий час система змогла адаптуватись і ми отримали перші позитивні результати, але й досі ми далеко від ідеального підходу до питання дистанційної освіти в Україні.

Об'єкт дослідження: Об'єктом дослідження є система дистанційного навчання в Україні". розгляд актуальних проблем та викликів, пов'язаних з впровадженням та розвитком дистанційної форми освіти в Україні, а також розглядає можливі шляхи поліпшення цієї системи.

Предмет дослідження: Предметом дослідження є дистанційна форма освіти в Україні". Дослідження обговорює актуальні проблеми та виклики, пов'язані з впровадженням цієї форми навчання, а також можливі шляхи її поліпшення. Головні аспекти дослідження включають в себе проблеми психологічної ізоляції, управління навчальною діяльністю студентів та ефективного зворотного зв'язку, а також технічні обмеження, які виникають при використанні дистанційних технологій в освіті.

Метою даного дослідження є: розгляд актуальних проблем та викликів, пов'язаних з впровадженням дистанційної форми навчання в Україні в контексті стрімкого розвитку інформаційних технологій та переходу на дистанційну освіту, особливо під час військового стану та блекаутів. Текст спрямований на аналіз негативних наслідків та проблем, таких як психологічна ізоляція, відсутність ефективного управління навчальною діяльністю студентів та технічні обмеження, та вказує на необхідність модернізації системи безперервної освіти в Україні для досягнення вищої якості та доступності освіти в цифровому суспільстві.

Завдання дослідження: полягає в аналізі проблем дистанційної освіти, проблем та можливостей вирішення.

Етапи дослідження: Можна виділити певні проблеми, які виникають при

навчанні за дистанційною формою. Серед них:

1. Подолання психологічної ізоляції;
2. Проблема ефективного керування навчальною діяльністю студентів та ефективного зворотного зв'язку;
3. Проблема психологічної невідповідності студентів до самостійної роботи.

Крім того, досить вагомою проблемою є низька пропускну спроможність електронної мережі під час навчальних чи екзаменаційних телеконференцій. Від цього, передовсім, страждають студенти невеликих містечок України, яким, власне, найбільше підходить дистанційна освіта. Серед важливих недоліків дистанційної форми освіти в Україні варто також виділити недостатній безпосередній контакт між персональним викладачем та дистанційним студентом через надзвичайну професійну завантаженість вітчизняних педагогів.

Загалом, дистанційна освіта в Україні не відповідає вимогам, що ставляться до інформаційного суспільства і не забезпечує повноцінного входження України в міжнародний освітній простір. Також проблема в тому, що запропонована сучасна форма навчання не корелюється із засадничими принципами та методами нашої все ще в лівій частині не реформованої системи освіти. Так як увага і сприйняття студентом навчання через дисплей і в живу кардинально відрізняється. Не менш очевидним є той факт, що сучасна дистанційна освіта розвивається на базі концепції, яка в нас відома як «перевернутий клас». Тобто, коли студент перед парою дійсно самостійно опановує матеріал, як зміг – а час пари використовується, щоб разом з учителем проговорити, що незрозуміло, виправити помилки, якщо вони є, з'ясувати складні питання. Така система є не завжди ефективною, а дистанційне навчання не зможе в повній мірі замінити живе спілкування між викладачем та студентом.

Щоб система дистанційного навчання зайняла гідне місце в системі освіти України, потрібно, передовсім, створити глобальну комп'ютерну мережу освіти й науки, створити максимально можливу систему комунікації між студентами і викладачами всіх ВНЗ України, створити базу всіх потрібних для навчання посібників в електронному форматі та створити базову платформу для дистанційного навчання в Україні.

Методологія дослідження. У роботі використовуються методи та засоби аналізу, групування та порівняння.

Таким чином можна зробити висновок, що хоч наша система ще не ідеальна і є над чим працювати, дистанційна форма показує доволі не погані результати і в майбутньому ця форма може стати пріоритетною в нашій системі освіти, особливо в період пандемії.

Ключові слова: дистанційна освіта, модернізація системи освіти, проблеми дистанційного навчання, психологічна ізоляція.

Список використаних джерел

1. *Адамова І.З., Головачук Т.І. Дистанційне навчання: сучасний погляд на переваги та проблеми. Витоки педагогічної майстерності. Серія: Педагогічні науки. 2012. Вип. 10. С. 3- 6.*
2. *Веремчук А. П. Проблеми і перспективи дистанційного навчання у ВНЗ. Проблеми підготовки сучасного вчителя. 2013. № 7. С. 319-325.*
3. *Лавриненко Л.М. Освіта в реальності сьогодні – дистанційне навчання. МЦНД. Луцьк, 2020. Т. 1. С. 25-28.*
3. *Козак Л.В. Кейс-метод у підготовці майбутніх викладачів до інноваційної професійної діяльності. Освітологічний дискурс. 2015. № 3 (11). С. 153-160.*